

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΑΚΗ ΜΠΕΝΑ «ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ»

της Ελένης Πορτάλιου

Μέρες Απρίλη η μνήμη όσο ζει θα επιστρέφει στην κατάλυση της ασθενικής δημοκρατίας και την αρχή μιας θλιβερής εποχής χωρίς ελευθερία, την οποία φώτιζε η αντίσταση αυτών που όρισαν «να φυλάττουν Θερμοπόδες» πληρώνοντας σκληρό τίμημα.

Σε λίγο καιρό συμπληρώνεται ένας χρόνος από τον θάνατο του Τάκη Μπενά τον Ιούνιο του 2019. Το βιβλίο του «ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ» εκδόθηκε το 2008 από τις εκδόσεις Θεμέλιο και αποτελεί επιτομή του πόνου, των βασάνων, του εγκλεισμού των αγωνιστών/τριών κατά της δικτατορίας και ταυτόχρονα του ηρωικού έπους αντίστασης που έγραψαν με τις πράξεις τους – ένα Ύμνο στην Ελευθερία.

Αφιερώνεται στη σύντροφο της ζωή του Ευγενία και πάλλεται από αγάπη στα δύο μικρά παιδιά τους και την οδύνη του αποχωρισμού πριν προλάβουν να τον γνωρίσουν.

Το βιβλίο είναι το τρίτο μέρος μιας τριλογίας: κατοχή – εμφύλιος – δικτατορία. Ο συγγραφέας επιχειρεί, όπως λέει, να μεταφέρει τη βίωση των γεγονότων «μια συναισθηματική οπτική που ταιριάζει στα συγκλονιστικά συμβάντα των ιστορικών περιόδων». Γιατί ο Μπενάς είναι παλλόμενος κομμουνιστής, ευσυγκίνητος, συχνά με δάκρυα πόνου ή χαράς στα μάτια. Έτσι αρχίζει να ξετυλίγει την προσωπική του εμπειρία από την επταετία των αγώνων, της σύλληψης, των βασανισμών, της εξορίας αλλά και της αναπόφευκτης διάσπασης του κομμουνιστικού κόμματος.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ Η ΔΙΧΡΟΝΗ ΝΥΧΤΑ

Τα τανκς στους δρόμους
Η οργάνωση της Αντίστασης
Ο Απρίλης είναι ο μήνας ο σκληρός
T.S.Elliot

21 Απριλίου 1967: κομμουνιστές και αριστεροί, με φάκελλο στην ασφάλεια του μετεμφυλιακού κράτους, συλλαμβάνονται κατά χιλιάδες· όσοι/ες διαφεύγουν παίρνουν τον δρόμο της παρανομίας και

της ευθύνης να οργανώσουν την Αντίσταση μαζί με νέους αγωνιστές και αγωνίστριες στους οποίους περιλαμβάνονται κεντρώοι και δεξιοί αντιδικτατορικοί πολίτες.

Η Αριστερά βρέθηκε απροετοίμαστη παρότι ο κίνδυνος δικτατορίας ήταν γνωστός. Ο Τάκης Μπενάς βλέπει τη δυνατότητα ενός σύγχρονου ΕΑΜ με τη συστράτευση όλων των δυνάμεων που αγωνίζονται για την ανατροπή της Χούντας.

Τον Απρίλιο του 1967 ιδρύεται το Πατριωτικό Αντιδικτατορικό Μέτωπο (ΠΑΜ) και τον Αύγουστο η Δημοκρατική Άμυνα (Δ.Α.). Το ΠΑΜ υφίσταται ένα καίριο πλήγμα με την σύλληψη του προέδρου του Μίκη Θεοδωράκη και των Κώστα Φιλίνη, Ανδρέα Λεντάκη, Αριστεΐδη Μανωλάκου και άλλων αριστερών στελεχών, όπως και του Ι. Λελούδα που αν και βασιλικός έκρυβε τον Θεοδωράκη, άγρια βασανισθέντων και καταδικασθέντων σε βαρύτερες ποινές μέχρι ισόβια.

Μέχρι τις αρχές του καλοκαιριού του 1967 έχει γίνει η πρώτη οργανωτική ανασυγκρότηση των δυνάμεων της ΕΔΑ και της Δημοκρατικής Νεολαίας Λαμπράκη (Δ.Ν.Λ.), κυρίως στη νεολαία που οι συλλήψεις είναι λιγότερες. Ξεκινά ο αντιδικτατορικός αγώνας με ευρηματικές δράσεις.

Στο κέντρο της Αθήνας τοποθετούνται μαγνητόφωνα που αρχίζουν να μιλούν μόνα τους κατά της δικτατορίας, στους λόφους της Αθήνας και της Φρεαττύδας εμφανίζονται νυχτερινά φωτεινά συνθήματα: 114, Κάτω η Χούντα, Δημοκρατία, από αναμμένα στουπιά. Η πιο τολμηρή ενέργεια είναι η διαδήλωση στις 19 Αυγούστου μέρα μεσημέρι στην οδό Ερμού από 4 οργανωμένες τριάδες της ΔΝΛ, χωρίς να συλληφθεί κανείς. Η Ασφάλεια θα εκδικηθεί αργότερα φτάνοντας και σε επικηρύξεις στελεχών: Δαρειώτης, Αναστασιάδης.

Η Αντίσταση στη Θεσσαλονίκη θα πληρώσει βαρύ φόρο αίματος. Η Χούντα εκτελεί το στέλεχος της ΔΝΛ Χαλκίδη σε αντίποινα για τις κινητοποιήσεις. Ένα χρόνο αργότερα θα σκοτώσουν τον βουλευτή της ΕΔΑ Τσαρουχά. Την ίδια χρονιά δημιουργείται πανελλαδικά η αντιστασιακή οργάνωση «Ρήγας Φεραίος» με την εμβληματική φράση του Ρήγα Βελεστινλή «*Συλλογάται καλά όποιος συλλογάται ελεύθερα*».

Η διάσπαση του ΚΚΕ

Ο Τάκης Μπενάς συνεργάζεται με τον Μπάμπη Δρακόπουλο – τον «Πρώτο» για την οργάνωση του αντιδικτατορικού αγώνα. Γενάρης 1968 και η «Φωνή της Αλήθειας» ανακοινώνει ονόματα συλληφθέντων στελεχών, μεταξύ αυτών των Νίκου Καρα και Τάκη Μπενά που δεν έχουν συλληφθεί, βρίσκονται μαζί παράνομοι και ακούν την είδηση. Έχει ξεκινήσει η διάσπαση του ΚΚΕ, οργανωμένη από την ομάδα στο εξωτερικό και τον Κ. Κολιγιάννη με τη σύγκλιση της Δωδέκατης Ολομέλειας χωρίς συμμετοχή στελεχών από την Ελλάδα, αφού υποτίθεται ότι είχαν συλληφθεί και δεν μπορούσαν να παραστούν. Αργότερα ο αρχηγός, άρρωστος και παραμερισμένος στη Σοβιετική Ένωση, θα μηνύσει «στα παιδιά του Εσωτερικού ότι αυτοί είχαν δίκιο». Σύντομα θα πεθάνει.

Η διάσπαση περιέπλεξε τον αντιδικτατορικό αγώνα καθώς ακολούθησαν επιμέρους διασπάσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό και απομάκρυνση συνεργαζόμενων αγωνιστών.

Το εμβληματικό αντιστασιακό έτος 1968

Το 1968 εγκαινίασε τον αγώνα στη Θεσσαλονίκη η ομιλία του Αριστόβουλου Μάνεση που αποχαιρέτησε τους φοιτητές του, στην πρώτη μαζική αντιδικτατορική εκδήλωση στη Νομική Σχολή, με τους στίχους του Κάλβου:

*Όσοι το χάλκεον χέρι
βαρύ του φόβου αισθάνονται
ζυγόν δουλείας ας έχωσι.
Θέλει αρετήν και τόλμην
η Ελευθερία*

Θα ακολουθήσουν άλλα δύο γεγονότα σταθμοί στην αντιδικτατορική πάλη: η επιχείρηση εκτέλεσης του δικτάτορα Παπαδόπουλου από τον Αλέξανδρο Παναγούλη και η τεράστια διαδήλωση – κηδεία του Γεώργιου Παπανδρέου.

Η άκρα γενναιότητα του Παναγούλη, όπως και η ακατάβλητη ψυχική και σωματική δύναμη να επιζήσει από την εκδικητική manía των βασανιστών του, τον κατέστησαν ήρωα στην Ελλάδα και παγκόσμια.

Τον Δεκέμβριο του 1968 μια λαοθάλασσα στην κηδεία του Παπανδρέου πλημμυρίζει την Αθήνα, σε συνεχή ροή από τη Μητρόπολη μέχρι το Α΄ Νεκροταφείο. Είναι η πρώτη μαζική αποδοκιμασία της Χούντας με το σύνθημα «*Εδώ ψηφίζουμε*». Όταν καθίσαμε στην Αναπαύσεως κάτω «για να μας

μετρήσουν» ακολούθησε βίαιη αστυνομική επίθεση αλλά το μαζικό αντιδικτατορικό μήνυμα είχε ήδη συγκλονίσει την Ελλάδα και είχε φτάσει στο εξωτερικό.

Ο αγώνας συνεχίζεται

Το 1968 καταγράφονται πολιτικές και αντιστασιακές πράξεις που αποδομούν την αποδοχή της Χούντας. Ιδρύεται το ΠΑΚ (Πανελλήνιο Απελευθερωτικό Κίνημα), ανακοινώνεται η συνεργασία ΠΑΜ και Δημοκρατικής Άμυνας και το σύμφωνο συνεργασίας ΠΑΜ και ΠΑΚ στη Ρώμη. Ανατινάσσεται από γενναίους αντιστασιακούς, μεταξύ αυτών ο Νίκος Μανιός, το Άγαλμα του Τρούμαν και ενώ η Χούντα ανακοινώνει το ψευδοσύνταγμα πέφτουν από τις ταρατσες της Πανεπιστημίου και της Ομόνοιας βροχή προκηρύξεις με το «ΟΧΙ».

Οι δίκες των αντιστασιακών είναι πολλές: του Αλέκου Παναγούλη και της οργάνωσής του, της Δημοκρατικής Άμυνας, του Ρήγα Φεραίου και άλλων μικρότερων. Ιδρύονται οι «Ελεύθεροι Έλληνες» που καλούν τους αξιωματικούς να ανατρέψουν τη δικτατορία.

Ανοίγει ο δρόμος για την καταδίκη της Χούντας στο Συμβούλιο της Ευρώπης.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ

Η σύλληψη

Η σύλληψη του Τάκη Μπενά ήταν αποτέλεσμα προδοσίας. Συνελήφθη και οδηγήθηκε στο σταθμό χωροφυλακής Αγίας Βαρβάρας Αιγάλεω. Του έδεσαν τα χέρια με αλυσίδες και το κομβόι ξεκίνησε για το κρατητήριο, ένα άθλιο καμαράκι ελάχιστων διαστάσεων. Ο φύλακας φέρθηκε με σεβασμό προσπαθώντας να διευκολύνει τη διαμονή του. Σε κάθε περίπτωση υπήρχε σχέδιο να ενημερωθεί η Νία Μπενά.

«Δημητρόπουλος» - 66 μέρες

Ένα δεκαήμερο απομονωμένος και δεμένος σ' ένα ελάχιστο καμαράκι προσπαθεί να αποφύγει με τέχνες γνωστές στους κρατούμενους την αχρήστευση του μυαλού του. Ευτυχώς ο υπομοίραρχος – διοικητής του δίνει κρυφά την εφημερίδα και χαλαρώνει τις αλυσίδες του. Από κει τον μεταφέρουν με κουστωδιά στην Ασφάλεια Προαστείων. Δάκρυα χαράς τον κυριεύουν όταν αναγνωρίζει μια κουβέρτα του σπιτιού του· τον έχουν εντοπίσει. Το επόμενο στάδιο ήταν οι φυλακές Αβέρωφ. Δεν τον τρόμαζαν, πολύ περισσότερο που δέχτηκε επισκεπτήριο τη γυναίκα και τα παιδιά του.

Η κόρη μου δεν με ξέρει

Φυλακές Αβέρωφ

Λίγο αργότερα δόθηκε άδεια για το παιδικό επισκεπτήριο – ο Στελλάκης 7 και το Ελενάκι 3 χρόνων, που δεν τον αναγνωρίζει, συνάντησαν τον πατέρα τους. Γράφει:

η γέννηση ενός παιδιού

έτσι για να σου ισορροπήσει το χαμό μες στην καρδιά σου

όπως μια ανθισμένη μυγδαλιά στο καταχείμωνο

Κορυδαλλός

και ξανά Στρατοδικείο

Τον Νοέμβριο του 1969 ο Μπενάς βρέθηκε σιδηροδέσμιος στο Έκτακτο Στρατοδικείο της Φιλελλήνων. Κόσμος περίμενε και χαιρετούσε στο πεζοδρόμιο αλλά η δίκη ήταν παρωδία. Ο δικηγόρος του Μπενά Γ.Β. Μαγκάκης κάθισε κι αυτός στο εδώλιο και καταδικάστηκε σε φυλάκιση με αναστολή. Τότε οι υπόδικοι όλων των εκκρεμών υποθέσεων παραιτήθηκαν ομαδικά από τους συνηγόρους τους.

Η ποινή του Μπενά: δις ισόβια.

«Απαγωγή» στην Αίγινα

Μετά τη δίκη ανακοινώθηκε η μεταγωγή του προς άγνωστη κατεύθυνση μαζί με τους συγκρατούμενους: Κύρκο, Φιλίνη, Φαράκο, Νεφελούδη, Κολοβό, Φλωράτο, Μπάρα. Ο Τάκης Μπενάς και ο Παύλος Νεφελούδης μεταφέρθηκαν στην Αίγινα. Παρότι ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός επέβαλε στοιχειώδεις

βελτιώσεις, έζησαν μια αφόρητη ζωή στα πειθαρχεία, κυριολεκτικά την κόλαση, τους επόμενους δέκα μήνες.

Μέσα στο 1971 ήρθαν σημαντικά γεγονότα να ταράζουν τη μονοτονία της ζωής στην Αίγινα: η δραπέτευση του συγκατηγορούμενου του Αλέκου Παναγούλη Νίκου Ζαμπέλη, η μεγάλη αντιδικτατορική εκδήλωση στην κηδεία του Γιώργου Σεφέρη που είχε καταγγείλει τη Χούντα και η σύλληψη των Μπάμπη Δρακόπουλου και Μήτσου Παρτσαλίδη. Οι δύο κομμουνιστές ηγέτες που είχαν έρθει στην Ελλάδα μαζί με άλλα σημαντικά στελέχη για να συμβάλλουν στην αντίσταση οδήγησε σε μια μεγάλης σημασίας πολιτική δίκη. Οι θαρραλέες απολογίες των στελεχών του ΚΚΕεσ. παρουσίασαν τα μηνύματα της ανανέωσης του κομμουνιστικού κινήματος, χαιρέτησαν την Άνοιξη της Πράγας και κατήγγειλαν την καταστολή της από τα στρατεύματα του Συμφώνου της Βαρσοβίας.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ ΑΝΑΠΗΡΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Απελευθέρωση λόγω ανήκεστης βλάβης

Τον Απρίλιο του 1973 ο Τάκης Μπενάς θα βρεθεί στα δικαστήρια και με στήριξη του γιατρού των φυλακών της Αίγινας θα κερδίσει την αποφυλάκισή του προσωρινά για λόγους υγείας.

Οι πρώτες μέρες της απελευθέρωσης πέρασαν σε μια ευχάριστη ζαλάδα, όμως το δίμηνο της άδειας εξαντλείται γρήγορα και πρέπει να επαναληφθούν οι εξετάσεις για την παράταση.

Εντάσσεται στην αντιστασιακή δράση και «συνομιλεί» έμπλεος σεβασμού και αγάπης με τα νεώτερα παιδιά της Νομικής και του Πολυτεχνείου που παίρνουν τη σκυτάλη του αγώνα. Η κατελιημμένη Νομική λίγο πριν την Άνοιξη του '73 και οι ελεύθεροι πολιορκημένοι στην ταρατσα ξυπνούν μνήμες της εποχής της ΕΠΟΝ και του αγώνα κατά της επιστράτευσης των Γερμανών. Γνωρίζει και εκτιμά βαθιά τον συνταγματάρχη Μουστακλή, που λίγο αργότερα θα συλληφθεί και οι βασανιστές του στα κολαστήρια της ΕΣΑ θα τον αφήσουν ένα σωματικό ερείπιο.

Το δικαστήριο θα προχωρήσει σε εξάμηνη παράταση/διακοπής της ποινής του. Το καλοκαίρι του 1973 ο δικτάτορας Παπαδόπουλος θα προκηρύξει δημοψήφισμα για τη νομιμοποίηση του συντάγματός του.

Ο ανανεωτικός κομμουνιστικός και αριστερός χώρος μετέχει στην «Επιτροπή Αποκαταστάσεως Δημοκρατικής Νομιμότητας», που πραγματοποιεί τη μεγαλύτερη δυνατή καμπάνια υπέρ του ΟΧΙ, συγκεντρώνοντας όλες τις αντιδικτατορικές δυνάμεις πλην του ΠΑΚ.

Η Αμνηστία του Αυγούστου του '73 θα απελευθερώσει μερικές εκατοντάδες ψυχωμένους αγωνιστές από τον Παναγούλη και τον Καραγιώργα μέχρι τον Δρακόπουλο και τον Μήτσο Παρτσαλίδη.

Ο Αύγουστος 1973 θα σημαδευτεί από την αυτοκτονία διαμαρτυρίας του Νίκου Ζαχαριάδη στην εξορία της Σιβηρίας. Εν τω μεταξύ η αντίσταση με πρωτοπορία τη φοιτητική νεολαία έχει περάσει σε ανοιχτές μαζικές μορφές πολιτικής διαμαρτυρίας – χαρακτηριστική είναι η διαδήλωση στο μνημόσυνο του Γ. Παπανδρέου που χτυπήθηκε στους δρόμους με την αστυνομία.

Πολυτεχνείο

*Αν θέλεις να λέγεται άνθρωπος
μπορεί να χρειαστεί και να πεθάνεις
για να ζήσουν οι άλλοι*

Τάσος Λειβαδίτης

Το Πολυτεχνείο υπήρξε το κορυφαίο γεγονός μιας διευρυνόμενης λαϊκής αντίστασης στη δικτατορία. Αυτό το γεγονός θα διασωθεί μέσα στο μύθο του, γράφει ο Μπενάς. Η Νεολαία μαζί με τα εξεγερμένα τμήματα του λαού στάθηκαν ατρόμητα απέναντι στο κυριότερο σύμβολο της χουντικής βίας: τα τανκς. Η στάση τους παραπέμπει σε άλλους μεγάλους μύθους της ιστορίας: το Ζάλογγο, το Μεσολόγγι, το Αρκάδι. Από δω και η τεράστια λαϊκή απήχηση του Πολυτεχνείου που μετατρέπει την αντίθεση, τη διαμαρτυρία κατά της δικτατορίας στην *πιο ενεργητική μορφή αντίστασης, αυτή της Σύγκρουσης*. Το Πολυτεχνείο ζει, όπως ζει και το 1821 και η Εθνική Αντίσταση 1941-44.

Γυάρος: γνωριμία με τη βαρβαρότητα

Το συρματοπλέγμα, η βροχή, ο άνεμος της θάλασσας,

η βοή μόνιμη κι αμετάθετη σαν ένας τοίχος
φυλακής, αυτός ήταν ο χώρος
Τίτος Πατρίκιος

Στις 17 Νοέμβρη, μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου, κηρύσσεται στρατιωτικός νόμος και ο Μπενάς ξεκινά την περιπέτεια της παρανομίας. Φεβρουάριο του 1974 τον συλλαμβάνουν και εξορίζεται στη Γυάρο, ακατοίκητο και αφιλόξενο νησί, ένας βράχος μεσοπέλαγα. Η δύσκολη ζωή στο κολαστήριο συνεχίστηκε όλο τον χειμώνα σ' ένα κτίριο που έχτισαν οι πολιτικοί κρατούμενοι του εμφυλίου – σήμερα μένουν ρημαγμένοι οι τάφοι τους.

Η υγεία του Μπενά χειροτερεύει, οι συγκατούμενοί του ζητούν διακοπή της ποινής, δεν δίδεται και τελικά τα καταφέρνει με δικά του φάρμακα και ισχυρή θέληση.

Μια χειρονομία αλληλεγγύης: ο Δεσπότης της Σύρου Δωρόθεος αποβιβάζεται στο νησί σπάζοντας την απαγόρευση. Κάνει την Αναστάσιμη τελετή του Πάσχα και φεύγει αποφασισμένος ν' αγωνιστεί για την απελευθέρωση των κρατουμένων.

Η Χούντα καταρρέει

Τη νύχτα της 23^{ης} Ιουλίου 1974 κι ενώ όλοι οι ραδιοφωνικοί σταθμοί της Ευρώπης μετέδιδαν την είδηση για την κατάρρευση της δικτατορίας οι λιγότεροι από 40 εξόριστοι της Γυάρου συμφωνούν στην έκδοση ενός κοινού κειμένου που θα δημοσιοποιηθεί. Η κατάρρευση της τοπικής εξουσίας στη Γυάρο είναι αυτονόητη και οι κρατούμενοι κυκλοφορούν ελεύθεροι.

Στις 25 Ιουλίου έρχεται επιτέλους το ναυαγοσωστικό του Νεώριου της Σύρου να τους παραλάβει. Το πλοίο θα κατευθυνθεί στο Πόρτο Ράφτη και όχι στον Πειραιά, προφανώς για ν' αποφευχθούν οι μαζικές λαϊκές εκδηλώσεις. Όμως η υποδοχή στο Πόρτο Ράφτη θα είναι μαζική. Πλήθος κόσμου και σημαιοστολισμένα караβάκια πλησιάζουν το πλοίο που μεταφέρει τους πρώην εξοριστούς.

Την ξήσα αυτή τη στιγμή και την θυμάμαι πάντα: ο Μπενάς σφίγγει στην αγκαλιά τα παιδιά του και τους δικούς του βαθιά συγκινημένος, τώρα όμως με δάκρυα χαράς στα μάτια. Περιμένουν και άλλοι να τον καλωσορίσουν. Πρώτος και καλύτερος ο Μπάμπης Δρακόπουλος που του κλείνει ραντεβού για την επομένη!

Με τον Σάκη Καραγιωργα στην υποδοχή της αποφυλάκισής του. Κορυδαλλός 1973

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΔΙΑ ΤΟ «ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΙΟΝ»

Δις ισόβια στὸν Μπενά

ΜΕΤΑ ΤΡΗΜΕΡΟΝ ἀκουαστικὴν διαδικασίαν, τὸ ἑκτετακτὸν Στρατοδίκειον Ἀθηνῶν ἐπέδωκε τὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῶν δύο ἠγενητῶν ἀσπληκτῶν τοῦ ΚΚΕ καὶ τῆς παρουσίας ἀρραγῆς ἑπιστρατιῶν ἡγεμονίᾳ — ἅς καὶ τῶν δύο συγκατηγορουμένων των.

Δις τῆς ἀποφάσεως:
6 Εἰς τὸν Δου Μπενά, ὁ πρῶτος ἀπὸ τῶν ἀσπληκτῶν καὶ ἑκτετακτῶν τοῦ ΚΚΕ, ὅτι ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῶν δύο ἠγενητῶν ἀσπληκτῶν τοῦ ΚΚΕ καὶ τῆς παρουσίας ἀρραγῆς ἑπιστρατιῶν ἡγεμονίᾳ — ἅς καὶ τῶν δύο συγκατηγορουμένων των.

7 καὶ 5 χρόνια εἰς ἄλλους δύο

Ἡ Αἰματώχεια μονοπώλιον τῶν κομμουνιστῶν

Ἡ ἡγεμονία τοῦ ΚΚΕ ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῶν δύο ἠγενητῶν ἀσπληκτῶν τοῦ ΚΚΕ καὶ τῆς παρουσίας ἀρραγῆς ἑπιστρατιῶν ἡγεμονίᾳ — ἅς καὶ τῶν δύο συγκατηγορουμένων των.

Ἐφημ. Νέα Πολιτεία, 6.11.1969.

Επιστροφή από τη Γύαρο

